

Universal Declaration of Human Rights - Serbian (Cyrillic)

© 1996 – 2009 The Office of the High Commissioner for Human Rights

This HTML version prepared by the UDHR in Unicode project, <http://www.unicode.org/udhr>.

ОПШТА ДЕКЛАРАЦИЈА О ПРАВИМА ЧОВЕКА

УВОД

Пошћио је признавање урођеној достојанству и једнаких и неошћујивих права свих чланова људске породице темељ слободе, правде и мира у свећу;

пошћио је неошћивање и презирање права човека водило варварским пошћућцима, који су врећали савесћу човечанства, и пошћио је стваранње свећта у којем ће људска бића уживаћи слободу јовора и веровања и бићи слободна од сћираха и немашћине проћлашено као највиша шћезња свакој човека;

пошћио је бићино да права човека буду зашћићена правним сисћемом како човек не би био приморан да као крајњем излазу прибеће побуну против шћираније и ућњешавања;

пошћио је бићино да се подстћиче развој пријатћельских односа мећу народима;

пошћио су народи Уједињених нација у Повељи поново проћласили своју веру у основна права човека, у достојанство и вредност човекове личностћи и равноправностћи мушћараца и жена и пошћио су одлучили да подстћичу друшћивени најпредак и побољшају животићни сћандард у већој слободи;

пошћио су се државе чланице обавезале да у сарадњи с Уједињеним нацијама обезбеде ошћиће пошћивање и примену људских права и основних слобода;

пошћио је ошћиће схваћанње ових права и слобода од највеће важностћи за пуно ошћварење ове обавезе,

ГЕНЕРАЛНА СКУПШћИНА ПРОГЛАШАВА

ОВУ ОПШћУ ДЕКЛАРАЦИЈУ О ПРАВИМА ЧОВЕКА као заједнички домешћ који шћреба да пошћићу сви народи и све нације да би сваки појединац и сваки орћан друшћива, имајући ову Декларацију сћално на уму, шћезио да учењем и васћићивањем допринесе пошћивању ових права и слобода да би се пошћућним унућрашћим и мећународним мерама обезбедило њихово ошћиће и сћварно признање и пошћивање како мећу народима самих држава чланица, шћако и мећу народима оних шћерипорија које су под њиховом ућравом.

Члан 1.

Сва људска бића раћају се слободна и једнака у достојанству и правима. Она су обдарена разумом и свешћу и шћреба једни према друћима да пошћућају у духу братћства.

Члан 2.

Сваком прићадају сва права и слободе проћлашене у овој Декларацији без икаквих разлика у поћледу расе, боје, пола, језика, вероисћовесћи, поличћичкој или друћој мишћења, националној или друшћивеној порекла, имовине, роћења или друћих околностћи.

Даље, неће се правитћи никаква разлика на основу поличћичкој, правној или мећународној сћашћуса земље или шћерипорије којој неко лице прићада, било да је она независна, под сћарашћельством, несамоућравна, или да јој је сувереностћ на ма који дрући начин оћраничена.

Члан 3.

Свако има право на животи, слободу и безбедности личности.

Члан 4.

Нико се не сме држати у ропству или потчињености: ропство и протвина робљем забрањени су у свим облицима.

Члан 5.

Нико не сме бити подвргнут мучењу или свирепом, нечовечном или понижавајућем поштовању или казни.

Члан 6.

Свако има право да свуда буде признат као правни субјект.

Члан 7.

Сви су пред законом једнаки и имају право без икакве разлике на подједнаку законску заштити. Сви имају право на једнаку заштити против било какве дискриминације којом се криши ова Декларација и против сваког постојања на овакву дискриминацију.

Члан 8.

Свако има право да га надлежни национални судови ефикасно ште од дела кршења основних права која су му призната уставом или законом.

Члан 9.

Нико не сме бити произвољно ухватиен, притворен, ниш или протеран.

Члан 10.

Свако има потпуно једнако право на правично јавно суђење пред независним и неупитним судом који ће одлучити о његовим правима и обавезама, и о основаности сваке кривичне оптужбе против њега.

Члан 11.

1. Свако ко је оптужен за кривично дело има право да буде сматран невиним док се на основу закона кривица не докаже на јавном суђењу на којем су му обезбеђене све гаранције потребне за његову одбрану.
2. Нико не сме бити осуђен за дела или поступке који нису представљали кривично дело по националном или међународном праву у време када су извршени. Ипак не сме се изрицати тежа казна од оне која се могла применити у време када је кривично дело извршено.

Члан 12.

Нико не сме бити изложен произвољном мешању у приватни живот, породицу, стан или претиску, ниш или нападима на част и углед. Свако има право на законску заштити против оваквог мешања или напада.

Члан 13.

1. Свако има право на слободу кретања и избора станаовања у границама поједине државе.
2. Свако има право да напусти било коју земљу, укључујући власити, и да се врати у своју земљу.

1. Свако има право да шражи и ужива у друћим земљама ушочинише од проћананя.

Члан 15.

1. Свако има право на држављанство.

2. Ніко не сме самовольно би́тии лишен свої дґжавъансѣва нийи права да промени дґжавъансѣво.

1. Пунолетњи мушкарци и жене, без икаквих оґраничења у поґледу расе, држављанства или вере, имају право да склопе брак и да оснују породицу. Они су равноправни приликом склапања брака, за време његовог трајања и приликом његовог развода.

2. Брак се закључује само слободним и пошћуним пристанком лица која ступају у брак.

3. Породица је природна и основна ћелија друштва и има право на заштитиу друштва и државе.

1. Свако има право да поседује имовину, сам као и у заједници с другима.

2. Нико не сме биџи самоволџно лишен имовине.

Свако има право на слободу мисли, савести и вере; ово право укључује слободу промене вере или убеђења и слободу да човек, било сам или у заједници с другима, јавно или приватно, изражава своју веру или убеђење поштом, поштом, вршења култи и обављања обреда.

Свако има право на слободу мишљења и изражавања, што обухвата и право да не буде узнемираван због свој мишљења, као и право да изражи, прими и шири обавештења и идеје било којим средствима и без обзира на границе.

1. Свако има право на слободу мирної окуї'ьяня и удруживања.

2. Нико не може бити приморан да припада неком удружењу.

1. Свако има право да учествује у управљању својом земљом, непосредно или преко слободно изабраних представника.

2. Свако има право да на равноправној основи ступи у јавну службу у својој земљи.

3. Воља народа је основа државне власти; ова воља треба да се изражава на повременим и слободним изборима, који ће се сироводити ошћим и једнаким правом гласа, тајним гласањем или одговарајућим

посредством којим се обезбеђује слобода гласања.

Члан 22.

Свако, као члан друштва, има право на социјално осигурање и право да остварује привредна, друштвена и културна права неопходна за своје достојанство и за слободан развој своје личности, уз помоћ државе и међународне сарадње, а у складу с организацијом и средствима сваке државе.

Члан 23.

1. Свако има право на рад, на слободан избор запошљавања, на правичне и задовољавајуће услове рада и на заштити од незапослености.

2. Свако, без икакве разлике, има право на једнаку плату за једнаки рад.

3. Свако ко ради има право на праведну и задовољавајућу накнаду која њему и његовој породици обезбеђује егзистенцију која одговара људском достојанству и која ће, ако буде потребно, бити уопишана другим средствима социјалне заштите.

4. Свако има право да образује и да ступи у синдикалне ради заштите својих интереса.

Члан 24.

Свако има право на одмор и разоноду, укључујући разумно ограничење радног времена и повремено плаћени одмор.

Члан 25.

1. Свако има право на животини стандард који обезбеђује здравље и благодинање, његово и његове породице, укључујући храну, одећу, стан и лекарску негу и потребне социјалне услуге, као и право на осигурање у случају незапослености, болести, инвалидности, удовиштва, старости, или других случајева губљења средстава за издржавање услед околности независних од његове воље.

2. Мајке и деца имају право на нарочито старање и помоћ. Сва деца, рођена у браку или ван њега, уживају једнаку социјалну заштиту.

Члан 26.

1. Свако има право на школовање. Школовање треба да буде бесплатно бар у основним и нижим школама. Основна настава је обавезна. Техничка и стручна настава треба да буде исто тако доступна, а виша настава треба да буде свима подједнако приступачна на основу утврђених критеријума.

2. Школовање треба да буде усмерено пуном развоју људске личности и јачању поштовања људских права и основних слобода. Оно треба да унапређује разумевање, толеранцију и пријатељство међу свим народима, расним и верским групама, као и делатности Уједињених нација за одржавање мира.

3. Родитељи имају првенствено право да бирају врсту школовања за своју децу.

Члан 27.

1. Свако има право да слободно учествује у културном животу заједнице, да ужива у уметности и да учествује у научној истраживању и у доброти која потичу из ње.

2. Свако има право на заштиту моралних и материјалних интереса који потичу из било којег научног, књижевног или уметничког дела чији је он творца.

Члан 28.

Свако има право на друштвени и међународни поредак у којем права и слободе објављени у овој Декларацији могу бити потпуно остварени.

Члан 29.

- 1. Свако има дужност према заједници која једина омогућава слободно и пуно развијање његове личности.*
- 2. У вршењу својих права и остваривању слобода свако може бити подвргнут само оним ограничењима која су предвиђена законом у циљу обезбеђења нужног признања и поштовања права и слобода других и у циљу задовољења правичних захтева морала, јавног поретка и општег благодостјања у демократском друштву.*
- 3. Ова права и слободе ни у ком случају не могу се извршавати противно циљевима и начелима Уједињених нација.*

Члан 30.

Ниједна одредба ове Декларације не може се тумачити као право за ма коју државу, групу или лице да предузима било коју активност или да врши било какву радњу усмерену на поништење права и слобода који су у њој садржани.
